

Sygn. akt I C 748/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Anna Raszowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 roku w Ś.

sprawy z powództwa G. G.

przeciwko M. L.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. L. na rzecz powoda G. G. kwotę 11.984,58 (jedenaście tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote 58/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 25.02.2017 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.659 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej: pozwanej kwotę 170,97 zł, a powodowi kwotę 113,97 zł tytułem nieopłaconych wydatków na opinie biegłego w niniejszej sprawie, poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 18 maja 2017r. powód G. G. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. L. (uprzednio: B.) kwoty 20.518 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 grudnia 2016r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie od pozwanej na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu powód wskazał, że zawarł z pozwaną umowę dotyczącą remontu dachu domu jednorodzinnego położonego w M. przy ul. (...). Rozmowy dotyczące wykonania remontu były prowadzone już w styczniu i lutym 2016r. W rozmowach uczestniczył również syn pozwanej P. B. (1), który prowadził komunikację mailową i SMS – ową z powodem. Prace zostały wykonane w październiku i listopadzie 2016r. Na poczet wykonywanych prac zostały powodowi przekazane dwie zaliczki w wysokości po 1.000 zł. Powód wskazał, że posiada zdjęcie tylko jednego pokwitowania, zawierającego również istotne warunki umowy, tj. 85 zł/m² netto przy powierzchni dachu 235 m. Drugie pokwitowanie posiada pozwana i pozwany nie zdążył wykonać jego zdjęcia.

Po ustaleniu zasad współpracy, do którego doszło w obecności pozwanej i P. B. (1), powód poszedł do swojego pracownika K. P. (1) i przekazał mu ustalenia: zakres wykonywanych prac, wysokość stawki wynagrodzenia swojego i jego oraz powierzchnię dachu, która będzie remontowana, które to dane były spójne z pokwitowaniem. Na pokwitowaniu, po jego sporządzeniu został dopisany adres mailowy powoda tak, aby można się było z nim kontaktować. To nie powód wpisywał powyższy adres, tylko pozwana, co widać z różnych charakterów pisma. Wobec tego zdaniem powoda należy przyjąć, że powódka wiedziała o kosztach i je akceptowała.

Pozwana pokrywała również koszty materiałów. Pozwana udała się w tym celu do hurtowni Polskie Centrum Dachowe przy ul. (...) we W., której dyrektorem handlowym jest M. D. (1), gdzie upoważniła powoda do odbierania materiałów w jej imieniu. Raz lub dwa razy hurtownia sama dowiozła materiały na posesję pozwanej. Powód wskazał, że pozwana miała za towar płacić bezpośrednio w hurtowni, lecz tego nie dokonała. Hurtownia wydała towar bez uprzedniej płatności, albowiem powód wskazał, że z synem pozwanej pozostaje w bardzo dobrej relacji towarzyskiej. Z tego też powodu strony nie spisały umowy.

Powód wskazał, że wraz z pracownikiem K. P. (1) przystąpili do prac, które zakończyły się w listopadzie 2016r. Powód wskazał, że pozwana, co jakiś czas ustnie zmieniała zakres prac, pojawiały się konieczne roboty do wykonania. Ostatecznie jednak dach został wykonany. Pozwana poprosiła J. D. (1), którego ustanowiła swoim ekspertem (inspektorem nadzoru), o dokonanie oceny pracy powoda. J. D. (1) sporządził dokument „Uwagi do wykonawstwa robót remontu dachu budynku jednorodzinnego zlokalizowanego w M. przy ul. (...)”. Podczas wykonywania prac powód wykonał dokumentację fotograficzną zakresu swoich robót i przedstawił J. D. uwagi do wskazanego dokumentu, zawierające historię remontu. Powód nadto dokonał wszystkich koniecznych poprawek lub wytłumaczył osobiście lub telefonicznie J. D., w jaki sposób prace zostały wykonane i dlaczego. Powód wskazał, że wykonany dach nie był obciążony żadnymi wadami. Dodatkowo pozwana nigdy nie wystąpiła do powoda z żadnym roszczeniem reklamacyjnym.

W dniu 21 grudnia 2016r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 22.518 zł, przy czym do zapłaty pozostała kwota 20.518 zł, ponieważ powód uwzględnił zapłacenie dwóch zaliczek po 1.000 zł. Pozwana nie chciała przyjąć od powoda faktury. P. B. (1), który pośredniczył między pozwaną a powodem, przestał odbierać telefon od powoda. Powód wysłał fakturę pocztą, co również okazało się bezskuteczne. Ostatecznie wezwaniem do zapłaty z dnia 15 lutego 2017r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Pomimo osobistego odebrania wezwania, pozwana nigdy nie udzieliła odpowiedzi powodowi. Powód wskazał, że wynagrodzenie za pracę mieściło się w dolnych granicach wynagrodzenia za wykonanie remontu połaci dachu.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa z całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że przeczy wszystkim okolicznościom i zarzutom powołanym w pozwie oraz twierdzeniom powoływanych przez powoda, o ile wyraźnie i wprost ich nie przyzna. Pozwana przyznała, że zawarła z powodem umowę, której przedmiotem było kompleksowe wykonanie remontu dachu budynku jednorodzinnego zlokalizowanego w M. przy ul. (...). Pozwana zaznaczyła, że zawarła umowę obejmującą remont całości dachu wraz z wymianą ocieplenia i remontem kominów. Zasady współpracy między stronami pozwana ustalała z powodem wraz ze swoim synem P. B. (1). Wynagrodzenie ustalone przez strony było wynagrodzeniem kosztorysowym wynoszącym 85 zł brutto, a nie netto jak twierdził powód. Wynagrodzenie to miało obejmować koszty robocizny, ponieważ pozwana miała ponosić koszty materiałów z polecanej przez powoda hurtowni, a zamówionych uprzednio przez powoda. Pozwana wskazała, że powód miał obowiązek kontroli i nadzoru rozliczeń z hurtownią, na co pozwana się zgodziła, gdyż powód zapewniał pozwaną i jej syna, że posiada w tej hurtowni 15 % upustu. W rzeczywistości hurtownia ta – Polskie Centrum Dachowe przy ul. (...) we W. sprzedawała pozwanej materiały zamówione przez powoda bez rabatów, po takich samych cenach jak innym klientom. Pozwana wskazała, że z uwagi na powyższe należy przyjąć, że zakupione materiały budowlane kosztowały pozwaną o 15 % więcej niż się umówiono, co uzasadnia obniżenie o tę kwotę wynagrodzenia powoda, ponieważ strony już na początku ustaliły zarówno koszty robocizny, jak i maksymalny możliwy koszt materiałów budowlanych, który poniesie pozwana. Pozwana wskazała, że poniosła z tego powodu stratę, za co w całości odpowiedzialność ponosi powód z uwagi na nienależyte wykonanie zobowiązania prowadzenia rozliczenia w tym zakresie. (...) były zamawiane przez powoda, który również odbierał faktury. Pozwana wskazała, że powód nie przedstawił jej wszystkich faktur, co spowodowało, że jej zobowiązanie w powyższej hurtowni pozostało częściowo nieuregulowane.

Pozwana podniosła także, że istotna część z zamówionych materiałów, za które została obciążona, nie została zamontowana na jej pokryciu dachowym. Ponadto pozwana wskazała, że na pokrycie faktury pro forma nr (...) pozwana zapłaciła 18.233,90 zł, zamiast - zgodnie z umową - o 15% mniej - czyli o 2.735,09 zł, tj. 15.498,82 zł. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła, że powyższe uzasadnia obniżenie wynagrodzenia powoda z uwagi na dokonaną przez pozwaną nadpłatę. Ponadto na podstawie wstępnego zamówienia (...) i faktury proforma nr (...) pozwana zapłaciła za więcej materiałów niż powód ostatecznie zamówił, w związku z tym hurtownia wystawiła fakturę VAT nr (...) na mniejszą kwotę, tj. 16.985,70 zł, a nie 18.233,90 zł. Z tego pozwana wywodziła, że pozwana nadpłaciła kwotę 1.248,20 zł, a nadpłacona kwota nie została pozwanej zwrócona ani potrącona przez hurtownię, ponieważ powód nigdy nie wystąpił do hurtowni o jej zwrot.

Pozwana podniosła również, że rzeczywiście przekazała pozwanemu dwie zaliczki, lecz jedną w kwocie 1.000 zł, a drugą w kwocie 2.000 zł, a nie jak wskazywał powód dwie zaliczki po 1.000 zł każda. Stąd wynagrodzenie powoda z tytułu robocizny już na samym wstępie wynosiło 1.000 zł mniej niż twierdził w pozwie powód.

Pozwana zaprzeczyła też twierdzeniom powoda, jakoby wykonał on roboty na powierzchni 235 m² dachu, co powód przyjął do wyliczenia swojego wynagrodzenia. Powierzchnia dachu powódki wynosi jedynie 175,84 m², co było dwukrotnie sprawdzone przez fachowych wykonawców robót budowlanych.

Pozwana przyznała, że hurtownia dostarczała materiały na budowę, jednak wydany w rzeczywistości towar, wskazany w wydaniach zewnętrznych, nie w pełni zgadzał się z materiałem wskazanym w zamówieniu. Pozwana wskazała, że istotna część materiału nie została w ogóle wykorzystana do remontu jej dachu i prawdopodobnie została przez pozwanego wykorzystana na innych budowach. Pozwana wskazała, że dysponuje sporządzonym przez powoda zestawieniem wykorzystanych materiałów, które określa inną ilość materiałów wykorzystanych, niż wynika to z przedłożonych wydań zewnętrznych materiałów i zamówień. Pozwana podniosła, że kwota różnicy ceny pomiędzy materiałami wmontowanymi, a materiałami wykorzystanymi prywatnie przez powoda, uzasadnia istotne obniżenie wynagrodzenia powoda.

Ponadto pozwana wskazała, że powód nie wykonał części zleconych robót, tj. w zakresie wykonania docieplenia dachu i remontu kominów oraz nienależycie wykonał część robót, co zostało stwierdzone w dokumentacji fotograficznej przedstawionej przez powoda i dokumencie sporządzonym przez inspektora J. D. (1). Inspektor wskazał m. in. na brak rozebrania nieprawidłowo ułożonych płytek klinkierowych na kominie i sprawdzenia stanu komina dla podjęcia przemurowania cegłą klinkierową komina. Ponadto inspektor wskazał, że przy wykonaniu pokrycia z dachówek glazuranych o dużej trwałości bezwzględnie należało wykonać kominy nad dachem z cegły klinkierowej, celem uniknięcia wykonywania prac naprawczych w późniejszym terminie. Ponadto wskazał, że brak było wykonania przewidzianego przepisami prawa docieplenia połączenia dachu materiałem izolacyjnym, np. wełną mineralną, przed ułożeniem dachówki, co będzie skutkowało koniecznością demontażu wykonanego wykończenia pokoi. Pozwana wskazała, że remont, odbudowę popękanych, ciekących kominów oraz docieplenie dachu należało wykonać przed położeniem dachówki. Pozwana twierdziła, że powód był wielokrotnie informowany o wadach istotnych dyskwalifikujących całość wykonanych prac oraz wzywany do usunięcia wad i zmiany sposobu wykonania dachu. Pozwana wskazała, że powód nie usunął większości wskazanych wad istotnych, wobec czego pozwana wystąpiła z formalnym wnioskiem o terminowe usunięcie wad pod rygorem odstąpienia od umowy. Pozwana wskazała, że wartość koniecznych napraw spowodowana koniecznością demontażu prac od podstaw, przekracza znacznie wartość wynagrodzenia żądanego przez powoda. Pozwana wskazała, że brak gotowości przedmiotu umowy do odbioru (w szczególności niekompletność w zakresie braku docieplenia i remontu komina) oraz stwierdzone wady istotne w wykonanych robotach, uniemożliwiały dokonanie odbioru robót. Wobec braku wykonania robót i braku ich odbioru powód nie był upoważniony do wystawienia faktury i żądania zapłaty. Pozwana wskazała, że nie otrzymała faktury od powoda, przysługując, że nie chciała jej odebrać. Ponadto wskazała, że powód nie przedstawił dowodu doręczenia jej faktury.

Odnosząc się do ustalonej przez strony ceny pozwana wskazała, że jako konsumentowi powinna jej zostać przedstawiona cena brutto, dlatego też przyjęła, że cena wskazania przez powoda jest ceną brutto. Pozwana wskazała, że powód nie wskazał, jaka będzie cena brutto, wobec czego należało przyjąć, że podana przez powoda cena to cena brutto.

Ponadto pozwana wskazała, że wskazany przez powoda termin, od którego dochodzi odsetek jest bezpodstawny a roszczenie w tym zakresie znacząco przedwczesne, wobec braku odbioru przedmiotu umowy, doręczenia faktury, a co za tym idzie w świetle bezprzedmiotowego wezwania do zapłaty przez pełnomocnika.

W piśmie przygotowanym dnia 07.08.2017 r. pozwana wskazała, że pismem z dnia 27.07.2017 r., doręczonym powodowi w dniu 01.08.2017 r., odstąpiła od zawartej z powodem umowy naprawy dachu domu jednorodzinnego w M. przy ul. (...).

W piśmie z dnia 17 sierpnia 2017r. powód ustosunkował się do odpowiedzi na pozew i stanowiska pozwanej. Powód wskazał, że przeczy wszelkim twierdzeniom i okolicznościom, którym wprost nie przyznaje. Nadto powód wskazał, że strony nie potwierdziły odbioru robót protokołem pisemnym, jednak pozwana uczyniła to w sposób dorozumiany. Zaplanowany przez pozwaną remont miał dotyczyć wymiany dachu, w tym dachówki i podbitki, nie zaś ocieplenia. Strony ustaliły wynagrodzenie w wysokości 85 zł/m² netto, co zostało potwierdzone zapisem na kartce dokonanym między stronami o wysokości kosztów robocizny w kwocie netto za godzinę, a tak lakoniczny zapis pokazuje w jak dobrych kontaktach pozostawały strony i że porozumienie było pełne i nie wymagało dochowania formalności.

Powód wskazał, że gdyby strony umówiły się na szerszy zakres prac, w tym wykonanie ocieplenia dachu czy remontu kominów, to powód wykonałby te prace, jednak okres 2 miesiące byłby niewystarczający. Powód jest bowiem profesjonalistą, zna wiele nowoczesnych technologii i wielokrotnie wykorzystywał je podczas remontów dachów, więc mógłby zastosować je u pozwanej. Jednak w ocenie powoda w tamtym czasie pozwana nie dysponowała środkami na zakup dodatkowych materiałów na ten cel, tj. wełny mineralnej czy cegły klinkierowej. Stąd też powód obniżył swoje wynagrodzenie ze średniej rynkowej stawki wynoszącej ok. 120 zł netto za m² do kwoty 85 zł netto za m².

Ponadto powód wskazał, że nie obiecywał pozwanej, że otrzyma zniżkę w wysokości 15% na materiały we wskazanej przez niego hurtowni. Powód wskazał pozwanej hurtownię, która w stosunku to innych hurtowni tego typu sprzedaje towar po preferencyjnych cenach. Powód twierdził, że żądanie obniżenia wynagrodzenia powoda, który i tak zaproponował pozwanej atrakcyjną cenę za wykonanie prac remontowych, winno zostać oddalone.

Ponadto powód wskazał, że twierdzenia pozwanej, jakoby przywłaszczył sobie część materiałów do remontu dachu, nie są prawdziwe. Powód przyznał, że odbierał zamówienia z hurtowni, ale za każdym razem odbywało się to za zgodą i wiedzą pozwanej. Pozwana miała pełną kontrolę nad zamawianym towarem, na dokumentach jako odbiorca została wskazana sama pozwana. Ponadto za każdym razem powód posiadał upoważnienie pozwanej do odbioru towaru. Pozwana była zorientowana, ile kosztowały materiały, jakiego rodzaju i jakości był dostarczony towar, w jakiej ilości i po jakich cenach. Powód wskazał, że jako osoba, która nie była nabywcą, nie posiada on żadnych faktur na materiały zakupione przez pozwaną, których pozwana zażądała przedstawienia od powoda. Powód wskazał, że w tym celu pozwana winna zwrócić się do hurtowni, z którą obecnie toczy spór o zapłatę właśnie ww. faktur. Odnośnie faktury VAT nr (...) wystawionej przez powoda, wskazał on, że dotyczy ona kwoty należnej za robociznę i w związku z tym w kwocie tej powód uwzględnił jedną zaliczkę na robociznę, z dwóch wypłaconych mu przez pozwaną. Druga zaliczka wypłacona przez pozwaną, nie uwzględniona w treści faktury VAT, nie była zaliczką na robociznę, lecz na poczet materiałów zamówionych przez pozwaną. Powód pobrał ją i przekazał hurtowni. Nie stanowiły one zatem dochodu powoda, a zaliczka nie wchodziła w skład wynagrodzenia powoda.

Powód odniósł się do zarzutu pozwanej dotyczącego ilości zużytych materiałów i powierzchni dachu wskazując, że o ile dach faktycznie zajmuje powierzchnię około 176 m², to konieczne było również wykonanie prac na obrzeżach

tego budynku, które powód wyliczył na około 60 m². W związku z powyższym powód wskazał, że zamówił materiały z odpowiednim zapasem.

Powód wskazał, że pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że pozwany przywłaszczył sobie materiały przez nią zakupione. Przed wszczęciem postępowania pozwana nigdy niczego takiego powodowi nie sugerowała. Powód wskazał, że wszystkie prace były wykonane zgodnie z ustaleniami stron, a nadto wskazał, że gdyby miał dodatkowo wykonać ocieplenie dachu i układać cegłę klinkierową na kominy, koszt roboczogodziny byłby znacznie wyższy. Powód wskazał, że ostatecznie prace zostały zaakceptowane przez pozwaną, jej syna i inspektora J. D.. Ponadto powód wskazał, że pozwana nie zgłaszała żadnych usterek do czasu wszczęcia postępowania w niniejszej sprawie.

Nadto powód wskazał, że zgodnie z brzmieniem art. 644 Kc niemożliwym jest odstąpienie przez pozwaną od umowy w sytuacji, gdy dzieło zostało ukończone i odebrane. Pozwana w okresie od listopada 2016r. do czerwca 2017r. nie zgłaszała powodowi żadnych usterek oraz ewentualnych wad. Dopiero gdy powód wystąpił z roszczeniem w niniejszej sprawie, pozwana postanowiła zakwestionować wykonawstwo. Powód wskazał, że ani pozwana, ani jej syn nie kontaktowali się z powodem, nie otrzymał również żadnego wezwania do zapłaty.

W odpowiedzi na pismo powoda, pozwana w piśmie przygotowawczym z dnia 04.09.2017 r. wskazała, że zaprzecza twierdzeniom powoda, jakoby dokonała odbioru robót wykonanych przez powoda w sposób dorozumiany. Pozwana podtrzymała, że zakres umowy obejmował kompleksowy remont dachu obejmujący wymianę podbitki, dachówki oraz ocieplenie. Pozwana wskazała, że strony określiły jedynie orientacyjny czas trwania prac, nie ma zatem podstaw do twierdzenia, że gdyby powód miał dodatkowo ocieplić dach, to dwa miesiące byłyby terminem za krótkim. Ponadto pozwana wskazała, że to powód określił orientacyjny czas trwania pracy. Pozwana podtrzymała, że powód zapewniał ją, że w polecanej przez niego hurtowni otrzyma 15% rabatu. Pozwana wskazała również, że podtrzymuje twierdzenie, że istotna część materiału nie została wykorzystana do remontu dachu pozwanej. Nieprawdziwe były, zdaniem pozwanej, twierdzenia powoda, że każdorazowo odbierał zamówienia z hurtowni za zgodą i wiedzą pozwanej, oraz że pozwana musiała informować, w jaki sposób nastąpi wydanie zewnętrzne. Ponadto pozwana wskazała, że na żadnym dokumencie potwierdzającym odbiór materiałów nie widnieje jej podpis, ponieważ materiał odbierał powód osobiście. Pozwana udzieliła powodowi upoważnienia do składania w jej imieniu zamówienia w hurtowni, jednakże jedynie za zgodą pozwanej na podstawie faktur pro forma, które miały podlegać akceptacji przez pozwaną. Pozwana wskazała, że w trakcie remontu nie posiadała faktur na zamówione przez powoda materiały poza fakturą pro forma, którą opłaciła. Pozwana wskazała, że nie była szczegółowo informowana o późniejszych zamówieniach. Powód nie przekazywał pozwanej także wydań zewnętrznych materiałów w trakcie prowadzenia remontu. Odnośnie zaliczek pozwana wskazała, że obie zaliczki były pozwanemu przekazane na poczet wykonania robót budowlanych. Nieprawdnie są twierdzenia powoda, że jedna z zaliczek była zaliczką na materiały. Pozwana wskazała, że opłaciła fakturę pro forma w pełnej wysokości, więc nie było potrzeby ponoszenia dodatkowych kosztów na materiały, jak również nie ma żadnego dowodu na to, że powód przekazał zaliczkę hurtowni. Pozwana wskazała, że zaprzecza by powód wykonywał jakiegokolwiek roboty na obrzeżach budynku, który powód wyliczył na dodatkowe 60 m². Dodatkowo pozwana zaprzeczyła, że powód wykonał prawidłowo całość zleconego zakresu robót. Powód nie usunął wad i braków, na które zwrócił powodowi uwagę inspektor J. D. (1). Pozwana zaprzeczyła, by roboty wykonane przez powoda zostały kiedykolwiek zaakceptowane przez pozwaną lub jej syna. Zaprzeczyła również twierdzeniu, że nie zgłaszała żadnych usterek do czasu wszczęcia postępowania. Usterki te były pisemnie wskazane w dokumencie sporządzonym przez inspektora J. D. (1), ponadto pozwana i jej syn wielokrotnie wskazywali na występujące wady w formie ustnej. Pozwana wskazała, że wobec braku ukończenia robót, była uprawniona do odstąpienia od umowy. Żadna z wymienionych wad nie została przez powoda usunięta. Ponadto pozwana podtrzymała swoje twierdzenie odnośnie ustalenia przez strony wynagrodzenia w kwocie brutto.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony w 2016 r. zawarły w formie ustnej umowę o remont dachu na budynku mieszkalnym jednorodzinny pozwanej, położonym w M. przy ul. (...). Prace miały obejmować wymianę dachówki i podbitki. Strony nie umawiały się na wymianę lub uzupełnienie ocieplenia tego dachu oraz remont kominów, gdyż pozwanej i jej synowi zależało

by remont dachu był wykonany jak najniższym kosztem. Pozwana po rozpoczęciu prac chciała, by powód dokonał przemurowania kominów, jednak, gdy powód wyliczył koszt przemurowania i wskazał na konieczność rozebrania części pokoju, w którym komin się znajduje, pozwana zrezygnowała z przemurowania i chciała wyłącznie naprawy kominów jak najtańszym kosztem. Powoda często nie było na budowie, ponieważ musiał odbierać materiał z hurtowni. Dom już przed remontem nie był dobrze ocieplony, w oknach leżały ręczniki. Powód musiał usunąć część starego ocieplenia, ponieważ dotykało ono dachówki, co skutkowało powstawianiem wilgoci. Powód zostawił pod dachówką istniejące ocieplenie.

Dowód: - wydruki zdjęć z okresu wykonywania prac przez powoda – k.17-38, 39-42, 105-109

- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184
- zeznania świadka K. P. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- częściowo zeznania świadka P. B. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- częściowo przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

Strony nie zawarły umowy na piśmie, ponieważ powód z synem pozwanej P. B. (1) znali się, ufali sobie wzajemnie i w trakcie wykonywania prac przez powoda strony pozostawały w stałym kontakcie osobistym, telefonicznym i sms-owym. Prace zostały wykonane w okresie od października do listopada-grudnia 2016r.

Dowód: - przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

- wydruk korespondencji sms – k.43-48

Strony umówiły się na wynagrodzenie za wykonane prace w kwocie 85 zł/m² netto powierzchni remontowanej. Powód określił wówczas, że powierzchnia remontowana wynosić będzie 235 m². W dniu 26.10.2016 r. powód pobrał od pozwanej zaliczkę na zakup materiałów w wysokości 1000 zł.

Dowód: - fotokopia pokwitowania – k. 8, k.69

- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184
- częściowo zeznania świadka P. B. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- częściowo przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

Wynagrodzenie, jakie strony ustaliły, było wynagrodzeniem niższym w stosunku do stawek na rynku za tego typu prace, wynoszących ok. 120 zł netto za m², z uwagi na to, że strony się znały.

Dowód: - zeznania świadka K. P. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156

- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184.

Pozwana upoważniła powoda do zamawiania i odbierania w jej imieniu materiałów potrzebnych do remontu z hurtowni Polskie Centrum Dachowe z magazynu przy ul. (...) we W., co jest zwyczajową procedurą w przypadku tego typu remontów. W takich sytuacjach na początku jest wystawiana faktura pro forma, będąca w istocie zamówieniem, następnie były wydawane dokumenty wydania zewnętrznego (WZ), a na końcu wystawiana jest faktura z krótkim terminem płatności, i tak też było w przypadku remontu dachu pozwanej. Strony umówiły się, że pozwana będzie płaciła za zamówione materiały.

Dowód: - wydanie zewnętrzne (...) – k.10,

- zamówienie od klienta (...) – k.73,
- faktura pro forma (...) – k.74,
- bankowy dowód przelewu na kwotę 18.233,90 zł – k.75,
- faktura VAT nr (...) – k.78-79,
- faktura VAT nr (...) – k.79,
- faktura VAT nr (...) – k.80,
- wydania zewnętrzne – k.81-91,96-102,
- zestawienie materiałów na remont dachu na budynku pozwanej wykonane przez powoda – k.103-104,
- zeznania świadka K. P. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- zeznania świadka M. D. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184.

Część faktur za materiały zamówione i odebrane na potrzeby remontu dachu na domu pozwanej nie została do tej pory uregulowana przez pozwaną, mimo że ta deklarowała w kontaktach z hurtownią, że zapłaci za materiał w ciągu kilku dni.

Dowód: - zeznania świadka M. D. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156

Pozwana powołała najpierw do sprawdzenia prac wykonywanych przez powoda swojego znajomego B. G. (1), który po sprawdzeniu prac dokonanych przez powoda zgłosił mu swoje zastrzeżenia do nich, z którymi powód się nie zgadzał.

Dowód: - zeznania świadka B. G. (1) na rozprawie w dniu 16 listopada 2017 r. – k.163-164

- zeznania świadka P. B. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

Następnie powołany przez pozwaną ekspert (inspektor nadzoru) J. D. (1) sporządził w formie pisemnej uwagi do wykonanych przez powoda prac.

Dowód: - uwagi do wykonawstwa robót remontu dachu budynku jednorodzinnego zlokalizowanego w M. przy ul. (...). wraz z dokumentacją fotograficzną – k.11-16

- zeznania świadka J. D. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156
- zeznania świadka P. B. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,
- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184.

Po otrzymaniu dokumentu powód dokonał poprawek w zakresie, w jakim strony umówiły się na wykonanie robót.

Dowód: - zeznania świadka K. P. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156,

- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184.

Po zakończeniu prac remontowych dachu teren budowy został uprzątnięty, a pozostałe po remoncie materiały pozostawione zostały na terenie posesji pozwanej. Powód nie spisywał z pozwaną protokołu odbioru robót, gdyż do tej pory nie miał takiej praktyki. Powód chciał oddać pozostałe po remoncie dachu domu pozwanej materiały do hurtowni, lecz pozwana poleciła mu je zostawić na miejscu remontu. Część z tych materiałów została wykorzystana do remontu płotu pozwanej, wykonanej bez wynagrodzenia na jej polecenie przez powoda w okresie między pracami remontowymi dachu.

Dowód: - zeznania świadka K. P. (1) na rozprawie w dniu 19 października 2017 r. – k.155-156

- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

- częściowo przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

Powód kilkakrotnie bezskutecznie zwracał się do pozwanej i jej syna o zapłatę za wykonaną pracę. W dniu 21 grudnia 2016r. powód wystawił fakturę VAT nr (...). Nabywcą wskazanym na fakturze była pozwana. Faktura została wystawiona za remont połączenia dachu na kwotę 21.573 zł brutto. Na fakturze została też ujęta kwota 945 zł brutto za „inne prace”. Pozycja ta obejmowała robociznę z tytułu dodatkowych paneli z blachy, znajdujących się między dwiema połaciami dachu, o wykonanie których pozwana prosiła w trakcie wykonywania robót przez powoda. Pozwana w trakcie prac, wpłaciła zaliczki na poczet wynagrodzenia powoda w łącznej kwocie 2.000 zł, która została uwzględniona w ww. fakturze jako zapłacona. Pozwana nie chciała odebrać faktury od powoda.

Dowód: - faktura VAT nr (...) z dnia 21 grudnia 2016r. – k. 9;

- faktura zaliczkowa nr (...) – k. 9 odw.;

- wydruk pokwitowania – k. 68;

- przesłuchanie powoda na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

- częściowo przesłuchanie pozwanej na rozprawie w dniu 4 stycznia 2018r. – k.183-184

Pismem z dnia 15 lutego 2017r. powód wezwał pozwaną do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 20.518 zł. Pozwana odebrała pismo w dniu 21 lutego 2017r.

Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 15 lutego 2017r. wraz z dowodem doręczenia – k. 49 – 50.

Pismem z dnia 30.06.2017 r. pozwana wezwała powoda do usunięcia wad wskazanych przez J. D. (1) w jego piśmie „uwagi do wykonawstwa robót remontu dachu budynku jednorodzinnego zlokalizowanego w M. przy ul. (...)” w terminie 21 dni, pod rygorem odstąpienia od wiążącej ich umowy. Pismem z dnia 27.07.2017 r., doręczonym powodowi w dniu 01.08.2017 r., pozwana oświadczyła powodowi, że odstępuje od umowy naprawy dachu zawartej z powodem, z powodu bezskutecznego upływu terminu, wyznaczonego pismem z dnia 30.06.2017 r., oraz wezwała powoda do zapłaty kwoty 15.000 zł tytułem zwrotu zapłaconych przez pozwaną zaliczek, oraz za zamówione i odebrane przez powoda materiały i sprzęt budowlany, a także koszty rozbiórki, wywiezienia i utylizacji części zamontowanych materiałów.

Dowód: - odstąpienie od umowy z dnia 27 lipca 2017r. wraz z dowodem nadania i wydrukiem śledzenia przesyłki – k.117-119

Pismem z dnia 16.08.2017 r., wysłanej pozwanej listem poleconym, powód wskazał, że nie jest możliwe odstąpienie od umowy o remont dachu z uwagi na ukończenie przedmiotu umowy, oraz wskazał, że żądanie zapłaty przez niego kwoty 15.000 zł na rzecz pozwanej jest bezzasadne.

Dowód : - pismo powoda do pozwanej z dnia 16.08.2017 r. wraz z dowodem nadania – k.135-136.

Powierzchnia dachu wyremontowana przez powoda to 174,1 m². Powód wykonał: rozbiórkę starego pokrycia dachowego wraz z obróbkami blacharskimi, rynnami i rurami spustowymi i ołączeniem wraz z usunięciem nadmiaru wełny mineralnej, sięgającego ponad płaszczyznę łączenia połaci, montaż membrany dachowej, nowe ołączenie dachu, nowe obróbki blacharskie, w zakresie znacznie większym niż pierwotnie istniejącym, montaż wylazu kominiarskiego, nowe pokrycie dachowe z dachówki ceramicznej, montaż nowych rynien i rur spustowych.

Wynagrodzenie powoda za wykonaną pracę powinno wynieść 15.982,38 zł brutto (14.798,50 zł netto). Roboty dekarские zostały wykonane poprawnie w zakresie, w jakim strony się umówiły na ich wykonanie. Prace zostały wykonane wprawdzie w sposób mało staranny, tj. powstały odczłuszczenia blachy w miejscach mocowania wkrętami oraz na stykach elementów, nierówno wykonano linię okapów, występuję nieliczne przypadki niedokładnego dopasowania (ułożenia) dachówki w zamkach, ale generalnie w sposób poprawny. Powyższe niedoskonałości są jednak mało widoczne i tylko nieznacznie wpływają na estetykę dachu. Niestaranne wykonanie robót może zostać jedynie uznane za wadę nieistotną, pozwalającą na zwykłe korzystanie z pokrycia dachowego. Z tego powodu wynagrodzenie powoda należy obniżyć o 10-15%.

Przy założeniu, że umowa stron zawierała nadto wykonanie wymiany ocieplenia połaci dachu oraz remont komina (wariant wg. twierdzeń pozwanej), wobec okoliczności, że powód tych robót nie zrealizował, należałoby wykonać obecnie prace polegające na: naprawie okładziny na kominach, wymianie izolacji termicznej, której towarzyszyłyby roboty: przełożenia dachówki, wymiany membrany dachowej, przełożenia łączenia. Z tytułu wykonania tych prac wynagrodzenie powoda powinno zostać – z tego tytułu - obniżone o kwotę 19.522,79 zł brutto. Przy uwzględnieniu kosztów wywiezienia i utylizacji materiałów porozbiórkowych, wynagrodzenie powoda w wariantcie pozwanej powinno zostać dodatkowo obniżone o kwotę od 280 do 350 zł brutto.

Dowód: - opinia biegłego z zakresu budownictwa ogólnego mgr. inż. M. B. – k. 201-215;

- opinia uzupełniająca biegłego – k.280-289,

- ustne wyjaśnienia biegłego na rozprawie w dniu 29.11.2018 r. – k. 378-380

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Z ustalonego stanu faktycznego w sprawie wynika, że strony zawarły umowę o remont dachu na budynku pozwanej ustnie, gdyż powód i syn pozwanej znali się wcześniej, pozostając w relacji towarzyskiej. Strony pozostawały w sporze głównie co do zakresu robót, które powód miał wykonać, odebrania przez pozwaną robót w sposób dorozumiany oraz co do należnego powodowi wynagrodzenia.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na przedstawionych przez strony dokumentach, zeznaniach świadków: K. P. (1), M. D. (1), J. D. (1), B. G. (1) oraz zeznaniach powoda przesłuchanego w charakterze strony, albowiem zeznania te były ze sobą zbieżne lub wzajemnie się uzupełniały, natomiast zeznaniom świadka P. B. (1) oraz zeznaniom pozwanej, przesłuchanej w charakterze strony, Sąd dał wiarę jedynie częściowo, tj. w zakresie w jakim pokrywały się one z pozostałym, wiarygodnym materiałem dowodowym. Nadto dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się również na dopuszczonej jako dowód w niniejszej sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa (...). B.. Sporządzone przez biegłego: opinia i opinia uzupełniająca nie wykazują bowiem sprzeczności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej, które uzasadniałyby konieczność sporządzenia nowej opinii, a właśnie pod tymi względami należy oceniać opinie biegłych. Zgodnie bowiem z poglądem wyrażonym w orzecznictwie sądowym (m.in. wyrok SN z 7.04.2005 r. w sprawie II CK 572/04, opubl. w LEX nr 151656) specyfika oceny dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, w istocie przede wszystkim w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Nadto strony, po udzieleniu przez biegłego

obszernych ustnych wyjaśnień na rozprawie w dniu 29.11.2018 r., nie kwestionowały ostatecznie tej opinii i opinii uzupełniającej.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej, że przedmiotem umowy miała być również naprawa (przemurowanie) kominów i ocieplenie dachu. Pozwana, na której ciążył ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 Kc), nie sprostала temu obowiązkowi. Wersji pozwanej w tym zakresie nie potwierdzają nie tylko zeznania powoda i jego pracownika K. P., ale również zeznania świadków powołanych przez pozwaną w osobach J. D., B. G., którzy wskazywali wprost, że nie wiedzą, jaki zakres prac był umówiony przez strony. Natomiast zeznania świadka P. B., potwierdzające wersję pozwanej w tym zakresie, Sąd uznał za niewiarygodne, z uwagi na oczywiste zaangażowanie tego świadka nie tylko po stronie samej pozwanej ze względu na najbliższą relację rodzinną, lecz również w sam proces budowy, który – jak wynika pośrednio – z materiału dowodowego, świadek miał sam przynajmniej częściowo finansować dla pozwanej. Tym bardziej niewiarygodne były w tym zakresie zeznania przesłuchanej w charakterze strony pozwanej, jako osoby w oczywisty sposób zainteresowanej w popieraniu określonej wersji tych okoliczności. Ponadto na tę okoliczność podnoszoną przez pozwaną brak jest dowodów w postaci dokumentów lub ich początków. W przekonaniu Sądu gdyby strony umówiły się również na ten zakres prac, który wskazywała pozwana w toku procesu, to materiały potrzebne do ich wykonania powinny zostać wskazane już w fakturze pro forma wystawionej przez hurtownię, takie jednak materiały nie zostały w tym dokumencie ujęte, co daje podstawy do twierdzenia, że umowa między stronami nie dotyczyła tego typu prac. Zatem w tym zakresie Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, iż strony umówiły się jedynie na prace obejmujące, mówiąc ogólnie, wymianę dachówki i podbitki, bez wymiany ocieplenia i gruntownego remontu (przemurowania) kominów. Na tę wersję wskazuje również wynikająca z ustalonego stanu faktycznego okoliczność, że pozwana i jej syn chcieli wykonania remontu dachu jak najniższym kosztem.

Przechodząc do wskazania podstawy prawnej rozstrzygnięcia wskazać należy, że zgodnie z art. 627 Kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Zgodnie z art. 628 § 1 Kc wysokość wynagrodzenia za wykonanie dzieła można określić przez wskazanie podstaw do jego ustalenia. W ocenie Sądu z ustalonego stanu faktycznego wynika, że strony niewątpliwie ustaliły jako podstawę wynagrodzenia powoda stawkę za metr kwadratowy powierzchni remontowanej dachu pozwanej, wynoszącą 85 zł netto. Za takim ustaleniem przemawia treść dokumentu - fotokopii pokwitowania (k. 8, k.69), z którego treści wprost wynika, że koszt robocizny został ustalony właśnie na kwotę 85 zł netto za m² powierzchni remontowanej dachu pozwanej. Sąd nie podzielił z tego względu stanowiska pozwanej, że strony ustaliły wynagrodzenie w stawce 85 zł za m² brutto, nie netto. Argumenty prawne pozwanej, odwołujące się do art. 3 ust. 2 i art. 5 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, nie mogły mieć w niniejszej sprawie zastosowania, gdyż z ustaleń Sądu wynika, że strony wprost umówiły się na stawkę netto, które to pojęcie jest powszechnie zrozumiałe w najzwyczajszym, codziennym obrocie prawnym, i pozwana w ocenie Sądu nie może skutecznie zasłaniać się rzekomymi wątpliwościami co do tego, w jaki sposób została ustalona stawka wynagrodzenia powoda. Natomiast jak wynika z powyższego, stawka wynagrodzenia powoda uzależniona była od powierzchni remontowanej, którą należało utożsamiać z powierzchnią dachu pozwanej, będącego przedmiotem remontu, a w związku z tym, że jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, powierzchnia ta wynosiła 174,1 m², to za remont tej powierzchni, a nie wskazanej przez powoda powierzchni 235 metrów (kwadratowych), powodowi należało się od pozwanej wynagrodzenie za wykonaną pracę. Mając na uwadze, że z ustaleń Sądu wynika, że umówione przez strony prace zostały wykonane przez powoda, jego wynagrodzenie winno zatem co do zasady wynosić 15.982,38 zł brutto. Natomiast z ustaleń Sądu wynika również, że choć umówione przez strony prace zostały wykonane przez powoda co do zasady poprawnie, to jednak w sposób częściowo niestaranny, co spowodowało, że były dotknięte ustalonymi w stanie faktycznym wadami. Jak wynika jednak z ustaleń wady te należy uznać za nieistotne i pozwalającą na zwykle korzystanie z pokrycia dachowego, natomiast powodują one konieczność obniżenia wynagrodzenia powoda (art. 638 Kc w zw. z art. 556 i nast. Kc) o 10-15%.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz kierując się wskazaniem art. 322 Kpc należało stwierdzić, że wynagrodzenie powoda winno być obniżone o 12,5 %, stanowiące średnią z wartości 10 i 15 %, uznając, że ściśle stwierdzenie tej wysokości obniżenia wynagrodzenia nie jest możliwe, gdyż nie było możliwe do ustalenia nawet przez biegłego sporządzającego

opinię w niniejszej sprawie. Skoro wynagrodzenie powoda winno wynieść co do zasady 15.982,38 zł, a uległo obniżeniu o 12,5 %, to wynagrodzenie powoda winno wynieść 87,5 % z 15.982,38 zł, co stanowi kwotę 13.984,58 zł. Po uwzględnieniu zaliczek wypłaconych powodowi w trakcie trwania prac na poczet wyłącznie wynagrodzenia powoda (w łącznej kwocie 2.000 zł, co zostało stwierdzone pokwitowaniem z 24.11.2016 r. – k.68) należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 11.984,58 zł. O powyższym Sąd orzekł w pkt. I sentencji wyroku. Sąd nie uznał bowiem za wykazane twierdzeń pozwanej, iż uiszczała ona powodowi zaliczki w łącznej kwocie 3.000 zł (1.000 zł i 2.000 zł), gdyż jak wynika z ustaleń Sądu, jedna z tych zaliczek, uiszczona w kwocie 1.000 zł w dniu 26.10.2016 r., została uiszczona przez pozwaną na rzecz powoda na poczet materiałów potrzebnych do remontu dachu pozwanej, co wynika wprost z dokumentu - fotokopii pokwitowania (k. 8, k.69). Pozwana nie wykazała zaś przekazania powodowi innych zaliczek niż wyżej opisanych. W pozostałej części powództwo podlegało oddaleniu jako pozbawione podstaw faktycznych i prawnych, o czym Sąd orzekł w pkt. II sentencji wyroku.

Sąd nie uznał za uzasadnione żądanie pozwanej obniżenia wynagrodzenia powoda o 2.735,09 zł, z uwagi na rzekomo przyrzeczony pozwanej przez powoda rabat na materiały w hurtowni Polskie Centrum Dachowe we W. w wysokości 15 %, co miało pozwaną narazić na rzekomą stratę w postaci wyższych kosztów materiałów budowlanych – 18.233,90 zł, zamiast kwoty 15.498,82 zł. Pozwana, na której ciążył ciężar dowodu w tym zakresie (art. 6 Kc), nie sprostowała temu obowiązkowi. Wersji pozwanej w tym zakresie nie potwierdzają nie tylko zeznania powoda i jego pracownika K. P., ale również zeznania świadka M. D., zaś zeznania świadka P. B. i samej pozwanej należało uznać za niewiarygodne z tych samych względów, jak wskazano powyżej. Ponadto również i na tę okoliczność podnoszoną przez pozwaną brak jest dowodów w postaci dokumentów lub ich początków.

Sąd nie uznał również za uzasadnione żądanie pozwanej obniżenia wynagrodzenia powoda o 1.248,20 zł, z uwagi na to, że pozwana rzekomo nadpłaciła tę kwotę w ww. hurtowni za materiały na budowlane, uiszczając kwotę 18.233,90 zł na podstawie wstępnego zamówienia i pro forma (...), podczas gdy hurtownia wystawiła fakturę VAT (...) na mniejszą kwotę tj. 16.985,70 zł, a powód był rzekomo zobowiązany do dbania w imieniu pozwanej o prawidłowość rozliczenia z hurtownią. Wskazać bowiem należy, że rozliczenia finansowe pozwanej z hurtownią za wydane materiały budowlane nie wchodziły w zakres przedmiotu niniejszej sprawy, natomiast rozpatrując ten zarzut pozwanej jako swego rodzaju zarzut potrącenia, to wskazać należy, że zgodnie z art. 498 Kc przedmiotem potrącenia mogą być jedynie wierzytelności wzajemne stron, a nie wobec osób trzecich, przy czym gdyby dopatrywać się jako podstawy prawnej takiej wierzytelności pozwanej wobec powoda rzekomej odpowiedzialności odszkodowawczej powoda (np. na podstawie art. 471 Kc lub art. 415 Kc), pozwana musiałaby tę odpowiedzialność wykazać w zakresie wszystkich jej przesłanek, czego w ocenie Sądu pozwana nie uczyniła, nie sprostawszy w tym zakresie obowiązkowi z art. 6 Kc.

Sąd nie uznał za uzasadnione żądanie pozwanej obniżenia wynagrodzenia powoda w związku z twierdzeniem pozwanej, że duża część materiałów odebranych przez pozwaną z ww. hurtowni za pośrednictwem powoda, nie została zamontowana na jej pokryciu dachowym i jej przekonaniem, że powód wykorzystał w związku z tym część materiału przeznaczonego na remont dachu powódki na innych swoich budowach. I tu ponownie należy wskazać, że gdyby dopatrywać się jako podstawy prawnej takiej wierzytelności pozwanej wobec powoda w rzekomej odpowiedzialności odszkodowawczej powoda (np. na podstawie art. 471 Kc lub art. 415 Kc), pozwana musiałaby tę odpowiedzialność wykazać w zakresie wszystkich jej przesłanek czego w ocenie Sądu pozwana nie uczyniła, nie sprostawszy w tym zakresie obowiązkowi z art. 6 Kc. Powód bowiem w sposób stanowczy zaprzeczył okoliczności „przywłaszczenia” materiałów budowlanych powódki, okoliczności ta nie wynika też z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, czy dokumentów, a z ustalonego stanu faktycznego wynika, że po zakończeniu remontu dachu pozwanej na posesji pozwanej pozostały materiały budowlane, których pozwana nie pozwoliła oddać do hurtowni, i znajdują się one przynajmniej w części do chwili obecnej, co zostało odnotowane przez biegłego w jego opinii w niniejszej sprawie.

Sąd nie znalazł również podstaw do uznania, że doszło do skutecznego odstąpienia od umowy o dzieło przez pozwaną, w szczególności poprzez jej oświadczenie zawarte w piśmie z dnia 27.07.2017 r., doręczone powodowi w dniu 01.08.2017 r. Zgodnie z art. 644 Kc dopóki dzieło nie zostało ukończone, zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić, płacąc umówione wynagrodzenie. „Dzieło nieukończone” to dzieło, które nie nadaje się do wydania i odbioru zgodnie z założeniami umowy. Jak wskazuje K. Z. [K. Z., w: Kodeks cywilny. Komentarz, E. G. (red.),

W. 2008], o tym, że dzieło nie zostało ukończone, przesądza fakt, że np. nie wykonano jeszcze wszystkich jego elementów, ogólnie rzecz ujmując, iż nie znajduje się ono w stanie, w jakim powinno być wydane zamawiającemu. Zamawiający nie może odstąpić od umowy w sytuacji, gdy przyjmujący zgłosił mu zamiar wydania dzieła, przy założeniu, iż istotnie nadawało się ono do odbioru. W niniejszej sprawie Sąd uznał, że brak jest podstaw do ustalenia, że doszło do odstąpienia przez pozwaną od zawartej umowy o remont dachu na budynku pozwanej, gdyż z ustaleń Sądu wynika, że zanim pozwana złożyła to oświadczenie, doszło do dorozumianego odbioru przez nią dzieła – wykonanego remontu dachu. Należy bowiem wskazać, że z ustaleń Sądu wynika, że remont dachu, w takim zakresie w jakim strony rzeczywiście się na niego umówiły, został na rzecz pozwanej wykonany. Wprawdzie, jak wynika z ustaleń, wykonane prace remontowe są obarczone pewnymi wadami, lecz są to wady nieistotne, a więc nie uprawniające pozwaną do odstąpienia od zawartej z powodem umowy (art. 560 § 4 Kc w zw. z art. 638 § 1 Kc). Nie było też, z ww. przyczyn, podstaw do odstąpienia przez pozwaną od zawartej umowy na podstawie art. 636 § 1 zd. 2 Kc. Z ustaleń Sądu wynika, że pozwana niewątpliwie wiedziała, że powód zakończył pracę na dachu, wystawił fakturę za wykonaną pracę oraz wezwał pozwaną do zapłaty umówionego wynagrodzenia, natomiast pozwana rozpoczęła korzystanie z przedmiotu zawartej umowy i w okresie od zakończenia prac remontowych, tj. od grudnia 2016r. do czerwca 2017r. nie zgłaszała powodowi żadnych usterek oraz ewentualnych wad, w szczególności nie wyznaczała powodowi żadnego terminu na usunięcie wad zgodnie z art. 636 § 1 Kc. Dopiero gdy powód wystąpił z roszczeniem w niniejszej sprawie, pozwana postanowiła zakwestionować wykonawstwo pismami z 30.06.2017 r. i oświadczeniem z dnia 27.07.2017 r. o odstąpieniu od umowy stron. Pozwana wskazywała wprawdzie, że wzywała powoda do usunięcia wad, jednak nie przedstawiła na to żadnych dowodów. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Materiałnoprawne konsekwencje nieudowodnienia istotnych faktów w postępowaniu cywilnym to nic innego, jak przegranie sprawy przez stronę w następstwie nieudowodnienia faktu, z którym prawo wiąże korzystne dla tej strony konsekwencje prawne – tzn. (w pewnym uproszczeniu) fakt ten stanowi przesłankę jej roszczenia (wówczas następstwem nieudowodnienia jest oddalenie powództwa) lub przesłankę jej zarzutu (wówczas następstwem nieudowodnienia jest uwzględnienie powództwa strony przeciwnej) (M. Gutowski, Kodeks cywilny. Tom I. Komentarz do art. 1–352, wyd. 2, Warszawa 2018). Ciężar udowodnienia wzywania powoda do usunięcia wad spoczywał na pozwanej, która nie przedstawiła żadnych dowodów (poza ww. pismami z 20.06.2017 r. i z 27.07.2017 r., sporządzonymi już w trakcie procesu) na potwierdzenie swoich twierdzeń. Wobec nieprzedstawienia żadnego wiarygodnego dowodu przez pozwaną na tę okoliczność, Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda w tym zakresie. Za niewiarygodne w świetle zasad doświadczenia życiowego należało bowiem uznać zeznania świadka P. B. (1), że pozwana czekała aż 7-8 miesięcy ze zgłoszeniem powodowi reklamacji, licząc że powód może jednak przyjdzie poprawić rzekome istotne wady wykonanych prac, przy czym okres ten obejmował zimę i wiosnę, a więc pory roku wystawienia dachu na budynku pozwanej na intensywne czynniki atmosferyczne. Należy przy tym podkreślić, że odbiorem dzieła jest jednostronna czynność zamawiającego z dorozumianym przejawem woli przyjęcia dzieła i uznania świadczenia za wykonane. Obowiązek odbioru dzieła powstaje jedynie wówczas, gdy przyjmujący zamówienie wydaje (oddaje) dzieło zgodnie ze swym zobowiązaniem. Obowiązek odbioru nie powstaje, gdy wydane dzieło ma wady, a więc jest wykonane niezgodnie z treścią zobowiązania (zob. wyr. SN z 25.6.2014 r., IV CSK 610/13, L.). Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda dotyczącym dorozumianego odbioru dzieła przez pozwaną. Powód słusznie uznał, że pozwana odebrała dzieło, bowiem z pewnością miała świadomość, że złożenie rusztowań i uprzątnięcie terenu stanowi zakończenie robót. Ponadto, jak już wyżej wskazano, pozwana do czasu wytoczenia przez powoda powództwa w niniejszej sprawie nie zgłosiła powodowi żądania usunięcia wad. Ponadto powód wzywał pozwaną do zapłaty należnego wynagrodzenia, i z tą chwilą pozwana musiała już mieć świadomość, że prace zostały ukończone i jeżeli uważała, że zostały one źle wykonane, to już wówczas powinna zgłosić odstąpienie od umowy lub żądanie usunięcia wad. Pozwana nie dokonała żadnych z tych czynności, więc należało przyjąć, że pozwana w sposób dorozumiany odebrała dzieło. Należy zatem przyjąć, że jej oświadczenie z dnia 27.07.2017 r. o odstąpieniu od umowy nie mogło odnieść zamierzonego przez nią skutku.

Odnosząc się do roszczenia odsetkowego powoda wskazać należy, że zgodnie z art. 455 Kc jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 Kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody

i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. W niniejszej sprawie powód wykazał, że skutecznie wezwał pozwaną do zapłaty dochodzonej pozwem kwoty 20.518 zł w terminie do dnia 24 lutego 2017r. Pismo zawierające wezwanie do zapłaty ww. kwoty tytułem wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy zostało bowiem pozwaną doręczone w dniu 21 lutego 2017r. z terminem zapłaty wynoszącym 3 dni. Mając powyższe na uwadze powodowi należały się również odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonej w pkt I wyroku kwoty, liczone za okres od dnia 25 lutego 2017r. do dnia zapłaty, o czym orzeczono również w pkt I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie roszczenie odsetkowe ulegało oddaleniu, jako pozbawione podstaw faktycznych i prawnych, o czym orzeczono również w pkt II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. III sentencji wyroku na podstawie art. 100 zd. 1 Kpc, zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powód poniósł uzasadnione i wykazane koszty dochodzenia swoich praw w łącznej kwocie 6.043 zł, na którą złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 1.026 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz wykorzystana w całości zaliczka na opinie biegłego w niniejszej sprawie w kwocie 1.400 zł. Pozwana poniosła uzasadnione i wykazane koszty obrony swoich praw w łącznej kwocie 4.917 zł, na którą złożyły się: kwota 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 1.300 zł tytułem wykorzystanej w całości zaliczki na opinie biegłego. Wysokość przyjętej stawki zastępstwa procesowego powoda przez pełnomocnika będącego adwokatem uzasadniona jest w § 2 pkt 5 w zw. z § 15 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu. Natomiast wysokość przyjętej stawki zastępstwa procesowego pozwaną przez pełnomocnika będącego radcą prawnym uzasadniona jest w § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu. Powód wygrał proces w 60%, natomiast pozwana nie ustąpiła w 40%. Po stosunkowym rozliczeniu kosztów powodowi należne były koszty w kwocie 3.625,80 zł, natomiast pozwaną 1.966,80 zł. Ostatecznie powodowi należało przyznać od pozwaną koszty procesu w kwocie 1.659 zł.

Nadto w pkt IV Sąd orzekł o wydatkach tymczasowo poniesionych w toku postępowania przez Skarb Państwa w postaci części wynagrodzenia biegłego w kwocie 284,94 zł, które zostały tymczasowo pokryte ze środków Skarbu Państwa. Zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28.07.2005 r. w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Zgodnie z art. 113 ust. 1 ww. ustawy kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Zgodnie z powoływanym już art. 100 zd.1 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W związku z powyższym, mając na uwadze ww. wynik procesu, w pkt IV wyroku w niniejszej sprawie nakazano pozwaną uiszczenie kwoty 170,97 zł (60 % z kwoty 284,94 zł), a powodowi nakazano uiszczenie kwoty 113,97 zł (40 % z 284,94 zł) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.